NN 25/2019 (13.3.2019.), Zakon o Državnom uredu za reviziju

HRVATSKI SABOR

490

Na temelju članka 89. Ustava Republike Hrvatske, donosim

ODLUKU

O PROGLAŠENJU ZAKONA O DRŽAVNOM UREDU ZA REVIZIJU

Proglašavam Zakon o Državnom uredu za reviziju, koji je Hrvatski sabor donio na sjednici 1. ožujka 2019.

Klasa: 011-01/19-01/36
Urbroj: 71-06-01/1-19-2
Zagreb, 6. ožujka 2019.

Predsjednica
Republike Hrvatske
Kolinda Grabar-Kitarović, v. r.

ZAKON

O DRŽAVNOM UREDU ZA REVIZIJU

I. OSNOVNE ODREDBE

Članak 1.

Ovim se Zakonom uređuju osnivanje, ustrojstvo, nadležnost, način rada te druga područja koja se odnose na rad Državnog ureda za reviziju.

Članak 2.

Izrazi koji se koriste u ovome Zakonu, a imaju rodno značenje, odnose se jednako na muški i ženski rod.

Članak 3.

(1) Državni ured za reviziju je najviša revizijska institucija Republike Hrvatske koja je samostalna i neovisna u svom radu.

(2) Državni ured za reviziju ima svojstvo pravne osobe.

(3) Sjedište Državnog ureda za reviziju je u Zagrebu.

Članak 4.

(1) Sredstva za rad Državnog ureda za reviziju osiguravaju se u državnom proračunu Republike Hrvatske.

(2) Državni ured za reviziju, u skladu s odredbama zakona kojim se uređuju proračunski procesi, do 1. lipnja tekuće godine izrađuje prijedlog financijskog plana za iduću godinu i projekcija za sljedeće dvije godine i dostavlja ga odboru Hrvatskoga sabora nadležnom za financije i državni proračun i Ministarstvu financija.

(3) Vlada Republike Hrvatske, na prijedlog Ministarstva financija, dostavlja odboru Hrvatskoga sabora nadležnom za financije i državni proračun mišljenje o prijedlogu financijskog plana iz stavka 2. ovoga članka za iduću godinu i projekcija za sljedeće dvije godine.

(4) Odbor Hrvatskoga sabora nadležan za financije i državni proračun odobrava prijedlog financijskog plana za iduću godinu i projekcija za sljedeće dvije godine do kraja lipnja tekuće godine i upućuje ga Ministarstvu financija radi uvrštavanja u prijedlog državnog proračuna Republike Hrvatske za iduću godinu i projekcija za sljedeće dvije godine te ga dostavlja Državnom uredu za reviziju.

(5) Na postupak donošenja izmjena i dopuna financijskog plana Državnog ureda za reviziju na odgovarajući se način primjenjuju odredbe ovoga članka za postupak donošenja financijskog plana Državnog ureda za reviziju.

(6) Državni ured za reviziju samostalno raspoređuje i upravlja sredstvima za rad osiguranim u državnom proračunu Republike Hrvatske.

(7) Državni ured za reviziju može ostvarivati vlastite prihode koje može koristiti za unaprjeđenje rada Državnog ureda za reviziju u skladu s unutarnjim normativnim aktom Državnog ureda za reviziju.

II. USTROJSTVO

Članak 5.

(1) U Državnom uredu za reviziju ustrojavaju se Središnji ured i područni uredi.

(2) Detaljnije ustrojstvo i način rada Državnog ureda za reviziju uredit će se Statutom i drugim unutarnjim normativnim aktima, koje donosi glavni državni revizor.

Članak 6.

Središnji ured i područni uredi djeluju na čitavom teritoriju Republike Hrvatske.

III. NADLEŽNOST

Članak 7.

Državni ured za reviziju obavlja poslove revizije utvrđene ovim Zakonom.

Članak 8.

(1) Revizija je, u smislu ovoga Zakona, provjera dokumenata, isprava, izvješća, sustava unutarnjih kontrola, računovodstvenih, financijskih i drugih postupaka te drugih evidencija radi izražavanja mišljenja jesu li godišnji financijski izvještaji sastavljeni u skladu s mjerodavnim financijsko-izvještajnim i pravnim okvirom.

(2) Revizija je i postupak ocjenjivanja jesu li aktivnosti, financijske transakcije i informacije u svakom bitnom pogledu u skladu s mjerodavnim propisima kojima se uređuje poslovanje subjekta revizije.

(3) Revizija je i postupak ocjenjivanja ostvaruju li se programi, projekti i aktivnosti subjekta revizije učinkovito odnosno prema načelima ekonomičnosti, djelotvornosti i svrsishodnosti i mogu li se poboljšati.

Članak 9.

(1) Reviziji podliježu prihodi i rashodi, imovina i obveze, financijski izvještaji, financijske transakcije te programi, projekti i aktivnosti subjekta revizije.

(2) Subjekti revizije su:

– jedinice državnog sektora

– jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave

– pravne osobe koje se financiraju iz proračuna

– pravne osobe kojima je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave te pravne osobe u vlasništvu Republike Hrvatske ili jedinice lokalne i područne (regionalne) samouprave

– društva i druge pravne osobe u kojima Republika Hrvatska odnosno jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave ima većinsko vlasništvo nad dionicama odnosno udjelima i/ili odlučujući utjecaj u upravljanju

– pravne osobe (kćeri) koje osnivaju pravne osobe čiji je osnivač Republika Hrvatska ili jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave

– pravne osobe koje sredstva za rad osiguravaju iz obveznih doprinosa, članarina ili drugih prihoda propisanih zakonom

– političke stranke, nezavisni zastupnici i članovi predstavničkih tijela jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave, na način kako je propisano zakonom kojim se uređuje financiranje političkih aktivnosti i izborne promidžbe i

– pravne osobe u Republici Hrvatskoj koje koriste sredstva Europske unije, međunarodnih financijskih mehanizama i drugih međunarodnih organizacija ili institucija za financiranje javnih potreba.

(3) Uz subjekte revizije iz stavka 2. ovoga članka subjekt revizije je i Hrvatska narodna banka u skladu s odredbama glave IV. ovoga Zakona.

(4) Pod jedinicama državnog sektora, u smislu ovoga Zakona, podrazumijevaju se sva tijela zakonodavne, izvršne i sudbene vlasti.

Članak 10.

Državni ured za reviziju nije nadležan za davanje uputa i mišljenja subjektu revizije u vezi s obavljanjem poslova iz njegove nadležnosti, izvan postupka revizije.

IV. REVIZIJA HRVATSKE NARODNE BANKE

Članak 11.

(1) Državni ured za reviziju je, sukladno odredbama ovoga Zakona, nadležan za provjeru i ocjenu korištenja sredstava Hrvatske narodne banke kojima se neposredno ne ostvaruju ciljevi i izvršavaju zadaci propisani zakonom kojim se uređuje poslovanje Hrvatske narodne banke i zadaci propisani drugim zakonima, kao i zadaci koje Hrvatska narodna banka obavlja u skladu s Ugovorom o funkcioniranju Europske unije i Statutom Europskog sustava središnjih banaka (u daljnjem tekstu: ESSB) i Europske središnje banke (u daljnjem tekstu: ESB).

(2) U smislu stavka 1. ovoga članka revizija Hrvatske narodne banke obuhvaća:

– postupak ocjenjivanja jesu li aktivnosti, financijske transakcije i informacije koje se odnose na troškove poslovanja u dijelu administrativnog poslovanja, stjecanja, upravljanja i raspolaganja nekretninama, pokretninama i opremom u svakom bitnom pogledu u skladu s mjerodavnim propisima prema kojima posluje Hrvatska narodna banka i

– postupak ocjenjivanja ostvaruju li se programi, projekti i aktivnosti Hrvatske narodne banke u dijelu administrativnog poslovanja, stjecanja, upravljanja i raspolaganja nekretninama, pokretninama i opremom učinkovito, odnosno prema načelima ekonomičnosti, djelotvornosti i svrsishodnosti i mogu li se poboljšati.

(3) Tijekom obavljanja revizije Hrvatske narodne banke, Državni ured za reviziju je dužan, sukladno članku 130. Ugovora o funkcioniranju Europske unije, članku 7. Statuta ESSB-a i ESB-a te članku 71. Zakona o Hrvatskoj narodnoj banci (»Narodne novine«, br. 75/08. i 54/13.), u potpunosti poštivati neovisnost Hrvatske narodne banke.

(4) Tijekom obavljanja revizije Hrvatske narodne banke, Državni ured za reviziju nije ovlašten Hrvatskoj narodnoj banci, njezinim tijelima ili članovima tijela Hrvatske narodne banke davati izravne ili neizravne upute kojima bi se utjecalo ili moglo utjecati na njihovu neovisnost.

(5) U obavljanju poslova iz svoje nadležnosti sukladno stavku 1. ovoga članka ovlašteni državni revizori, zamjenik glavnog državnog revizora i glavni državni revizor, kao i drugi zaposleni državni službenici u Državnom uredu za reviziju dužni su pridržavati se pravila o tajnosti informacija, podataka i dokumentacije koji su obuhvaćeni člankom 37. Statuta ESSB-a i ESB-a na isti način kao da su zaposlenici Hrvatske narodne banke, a ova njihova obveza traje i nakon prestanka njihova rada u Državnom uredu za reviziju.

(6) Za potrebe obavljanja revizije ovlašteni državni revizori, zamjenik glavnog državnog revizora i glavni državni revizor mogu od Hrvatske narodne banke zatražiti samo one informacije, podatke i dokumente koji su im potrebni za obavljanje poslova sukladno ovome članku.

Članak 12.

(1) Ovlasti Državnog ureda za reviziju koje su propisane člankom 11. ovoga Zakona ne smiju dovesti u pitanje ciljeve i zadatke Hrvatske narodne banke koji se odnose na Ugovor o funkcioniranju Europske unije, Statut ESSB-a i ESB-a, zakon kojim je uređeno funkcioniranje i rad Hrvatske narodne banke i važeće propise Republike Hrvatske.

(2) Reviziji koju obavlja Državni ured za reviziju u skladu s odredbama ovoga Zakona ne podliježu aktivnosti koje su predmet revizije poslovanja Hrvatske narodne banke od strane neovisnog vanjskog revizora.

(3) Državni ured za reviziju nije ovlašten provjeravati niti davati ocjene ostvarivanja ciljeva i zadataka Hrvatske narodne banke propisanih zakonom kojim se uređuje poslovanje Hrvatske narodne banke, kao niti zadataka propisanih drugim zakonima i zadataka koje Hrvatska narodna banka obavlja u skladu s Ugovorom o funkcioniranju Europske unije i Statutom ESSB-a i ESB-a.

Članak 13.

(1) Nakon obavljene revizije Državni ured za reviziju dostavlja nacrt izvješća, koji može sadržavati naloge i/ili preporuke Državnog ureda za reviziju, Hrvatskoj narodnoj banci na očitovanje.

(2) Guverner Hrvatske narodne banke ima pravo u roku od 15 dana dostaviti svoje očitovanje na nacrt izvješća iz stavka 1. ovoga članka.

(3) Nakon primitka očitovanja guvernera iz stavka 2. ovoga članka Državni ured za reviziju izrađuje izvješće s ugrađenim očitovanjem i dostavlja ga guverneru Hrvatske narodne banke.

(4) Guverner može na izvješće iz stavka 3. ovoga članka uložiti prigovor u roku od 15 dana računajući od dana primitka izvješća, a o podnesenom prigovoru odlučuje glavni državni revizor u roku od 30 dana računajući od dana primitka prigovora.

(5) Ako guverner Hrvatske narodne banke ne prihvati dani nalog i/ili preporuku, na koji je u skladu sa stavkom 4. ovoga članka dao prigovor koji glavni državni revizor nije prihvatio, dužan je o tome, bez odgađanja, obavijestiti Državni ured za reviziju i navesti razloge neprihvaćanja.

(6) Hrvatska narodna banka nije dužna dostaviti Državnom uredu za reviziju plan provedbe naloga i/ili preporuka.

(7) Ako Hrvatska narodna banka ne izvrši dani nalog i/ili preporuku navedene u izvješću iz ovoga članka na koje nije imala prigovora, dužna je o tome, bez odgađanja, obavijestiti Državni ured za reviziju i navesti razloge za neizvršavanje danog naloga i/ili preporuke.

(8) Ovlašteni državni revizori, zamjenik glavnog državnog revizora i glavni državni revizor u obavljanju poslova iz članka 11. ovoga Zakona moraju postupati u skladu s člankom 19. stavkom 4. ovoga Zakona.

V. UPRAVLJANJE DRŽAVNIM UREDOM ZA REVIZIJU

Članak 14.

(1) Državnim uredom za reviziju upravlja glavni državni revizor.

(2) Glavnog državnog revizora imenuje Hrvatski sabor na prijedlog odbora nadležnog za izbor i imenovanja, uz mišljenje odbora nadležnog za financije i državni proračun.

(3) Glavni državni revizor imenuje se na vrijeme od osam godina, uz mogućnost ponovnog imenovanja.

(4) Glavni državni revizor ima imunitet kao i zastupnici u Hrvatskome saboru.

(5) Glavni državni revizor po prestanku dužnosti ima pravo na mirovinu prema propisima kojima je uređeno pravo na mirovinu zastupnika u Hrvatskome saboru.

Članak 15.

(1) Za glavnog državnog revizora može biti imenovan državljanin Republike Hrvatske koji ima završen preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili integrirani preddiplomski i diplomski sveučilišni studij ili specijalistički diplomski stručni studij ekonomskog ili pravnog usmjerenja, s petnaest godina radnog iskustva u struci, iskustvom u poslovnom upravljanju, položen ispit za ovlaštenoga državnog revizora te osobnim ugledom.

(2) Glavni državni revizor šest mjeseci prije isteka mandata obavještava odbor nadležan za izbor i imenovanja o isteku svoga mandata.

(3) Glavni državni revizor predaje osobni zahtjev za prestanak mandata odboru nadležnom za izbor i imenovanja.

(4) Glavni državni revizor nastavlja obavljati dužnost do imenovanja novoga glavnog državnog revizora.

(5) Glavni državni revizor obvezan je šest mjeseci prije isteka mandata zamjenika glavnog državnog revizora dati prijedlog Hrvatskome saboru za imenovanje zamjenika glavnog državnog revizora.

Članak 16.

Glavni državni revizor:

– organizira rad Državnog ureda za reviziju

– predstavlja i zastupa Državni ured za reviziju

– donosi Statut i druge unutarnje normativne akte Državnog ureda za reviziju

– donosi strateški plan Državnog ureda za reviziju

– donosi godišnji program i plan rada Državnog ureda za reviziju

– donosi prijedlog godišnjeg financijskog plana Državnog ureda za reviziju

– izvješćuje Hrvatski sabor o radu Državnog ureda za reviziju

– predlaže Hrvatskom saboru zamjenika glavnog državnog revizora

– odlučuje o primanju na rad, prestanku rada i rasporedu zaposlenika

– nadzire provedbu Zakona o Državnom uredu za reviziju i drugih unutarnjih normativnih akata i

– nadzire izvršavanje poslova i poduzima mjere za osiguravanje učinkovitosti rada Državnog ureda za reviziju.

Članak 17.

(1) Hrvatski sabor će glavnog državnog revizora razriješiti dužnosti prije isteka vremena na koje je imenovan:

– ako to sam zatraži

– ako uz svoj pristanak bude imenovan na drugu dužnost

– ako trajno izgubi sposobnost obavljanja svoje dužnosti

– ako bude pravomoćno osuđen za kazneno djelo.

(2) Ako je protiv glavnog državnog revizora pokrenut kazneni postupak za kazneno djelo za koje se progoni po službenoj dužnosti, a za koje se može izreći kazna zatvora od pet godina ili teža kazna, glavni državni revizor ne može obavljati svoju dužnost do pravomoćnog okončanja tog postupka.

(3) Odluku o udaljenju donosi Hrvatski sabor.

Članak 18.